

د سليمان بنكلي غزلونه

د كتاب پېژندنه

د سليمان غزلونه د بنكلو شعرونو يوه مجموعه ده چې عاشق او معشوقه د يو او بل صفت كوي. په اصلي عبراني كې دا كتاب د سليمان په نامه نومول شوی دی.

يهوديان وايي چې د سليمان غزلونه د خداى او د هغه د غوره شوي قوم ترمنځ اړيکه بيانوي. د مسيح پېروان وايي چې د سليمان غزلونه د عيسى مسيح او د كليسا ترمنځ يوه روحاني اړيکه ده. د سپېڅلي كتاب پوهان په دې باندې پوهيږي چې د دې كتاب غزلونه په پوره توگه د مينې د شعرونو په شان دي چې په لرغونې يا پخوانۍ زمانه كې په اسراييلو كې پيدا شوي دي.

په دې شعرونو كې يو عاشق او يوه معشوقه د يو بل سره خپله مينه څرگندوي او د اورشليم بنځې د هغوى د مينې ستاينه كوي.

كېدای شي دا عجيبه بنكاره شي چې په يو سپېڅلي كتاب كې د مينې په هكله خبرې وكړي، خو واده د ژوند يوه مهمه برخه ده چې

د خدای له خوا پلان شوي ده.

د موضوعگانو لست

لومړی غزل: یو او بل ته د مینې خرگندول: ۱:۱ - ۲:۷

دوهم غزل: د عاشق او معشوقې لپوالتیا یو او بل ته: ۲:۸ - ۳:۵

درېم غزل: د عشق خوند: ۳:۶ - ۵:۱

څلورم غزل: د بېلتون رنځ او پېوستون ته لپوالتیا: ۵:۲ - ۶:۳

پنځم غزل: د عاشق او معشوقې توصیف یو او بل ته: ۶:۴ -

۸:۴

شپږم غزل: د تلیپاتې مینې خرگندول: ۸:۵ - ۱۴

① د سلېمان ډېر بڼکلی غزل.

لومړی غزل: یو او بل ته د مینې خرگندول

معشوقه

② په خپلو شونډو سره بڼکل کړه ما

ځکه چې خوندوره ده مینه ستا

له شرابو څخه ډېره

③ ستا د عطرو خوشبویي ده ډېره خوندوره

ستا نوم دی د هغو عطرو په شان

چې خپرېږي هرې خواته

نو ځکه پېغلي درسره کړي مینه

④ ما د ځانه سره بوځه ځه چې تښتو

ته مې پاچا شه او ما بوځه خپل د خوب کوټې ته

د اورشليم پېغلي

خومره خوشحاله يو مونږ ستا دپاره ای پاچا

مونږ به ستاينه ستا د مينې کوو له شرابو زياته

په رښتيا پېغلي ميني دي په تا

معشوقه

⑤ ای د اورشليم پېغلو زه توره يمه خو ښکلي يمه

داسې توره يمه لکه خپمې د قیدار

او داسې ښکلي يمه لکه پردې د سلېمان د خپمې

⑥ ما ته مه گورئ ځکه چې توره يمه

لمر تور کړی دی پوستکی زما

زما ورونه وو په قهر راباندې

او کړم يې مجبوره چې ساتنه وکړم

زه د انگورو د باغ

نو په خپل ځان باندې مې ونه کړ پام

٧ ما ته ووايه ای جانانه زما

خپله رمه دې خروي چېرته؟

چېرته پرېږدې ته خپله رمه غرمه کې

چې ارام وکړي؟

زه ولې شمه سرگردانه د فاحشي په شان

او وگرځمه ستا د دوستانو په رمو کې

عاشق

٨ ای په ټولو بنځو کې ډېرې بنکلې بنځې

که چېرې نه پوهېږې

نو تعقيب کړه د رمې د پلونو نښې

او وڅر وه خپلې ځوانې وزې

ته د شپنو د خپمو په خوا کې

٩ ته ډېره بڼکلې يې محبوبې زما

د هغې اسپې په شان

چې کسوي جنگي گاډۍ د فرعون

١٠ څومره بڼايسته دي اننگي ستا

اور لگولې غورواليو ستا

څومره بڼکلې ده غاړه ستا

په تار د جواهرو

١١ مونږ به کړو جوړې د سرو زرو غوروالۍ درته

او مریگانې د سپینو زرو درته

معشوقه

١٢) پاچا پروت دی په خپل کت کې

او دی نشه شوی هغه زما د عطرو په بوی

١٣) زما جانان دی لکه کخوره د مر

شپه تپروي زما په سینه باندي

١٤) زما جانان دی د نکریزو د گپدی په شان

چې راشنې کیري د انگورو په باغونو کې

د عین جدي

عاشق

١٥) ای محبوبې زما خومره بنکلی یې ته

خومره بنکلی یې ته

سترگې دې دي لکه کوترو په شان

معشوقه

١٦) ای جانانه زما خومره بڼکلی یې ته

خومره زړه وړونکی یې ته

شنه واښه به وي زمونږ بستره

١٧) لرگي د سبر به وي زمونږ د جونگرې تیران

او د نښتر ونه به وي زمونږه چت د کوتې

١) زه د شارون د ډاک یو ځنگلي گل یمه

او د درو د لاله گل یمه زه

عاشق

٢) لکه اغزو کې د لاله گل په شان

داسې زما محبوبه ده د پېغلو منځ کې

معشوقه

٣) لکه چې ونه د مڼو وي د ځنگل په منځ کې

داسې زما جانان دی د ځوانانو منځ کې

کښېنم خوشحاله د هغو د سيوري لاندې

او مېوه يې خوره لگيږي زما په خوله کې

④ هغه زه راوستلم د مېلمستيا سالون ته

او بيرغ د عشق يې زما په سر ودراره

⑤ ما قوي کړئ په کشمشو باندې

او تازه مې کړئ په منو باندې

ځکه زه ستا په مينه کې ناروغه يم

⑥ د هغه چپ لاس دی زما د سر لاندې

او په بني لاس هغه ما غېږ کې نيسي

⑦ ای د اورشليم پېغلو تاسو قسم وخورئ

په غرخو او ځنگلي هوسيو باندې

تر هغې چې وخت سم نه وي مينه مه راوينبوی

دوهم غزل: د عاشق او معشوقې لېوالتيا يو او بل ته

معشوقه

٨) واورئ زما د جانان اواز

گورئ هغه دی راروان

هغه ټوپونه وهي غرونو باندي

او وهي مندې په غونډيو باندي

٩) زما جانان دی د غرخه او يا د هوسی د بچي په شان

گورئ هغه ولاړ دی د دېوال شاته

هغه گوري د کرکی نه

په خیر گوري د پنجرې نه

١٠) زما جانان زما سره خبرې وکړې او راته ويې ويل:

عاشق

زما محبوبې راپاخه ای زما بنایسته محبوبې

ما سره لاره شه

۱۱) گورئ ژمی تېر شو

نور به نه وي باران

۱۲) شول رابنکاره گلان په ځمکه باندي

او رارسېدلی وخت د سندرو

اورېدل کېږي زمونږ وطن کې د کوترو اواز

۱۳) مېوه نيسي د انځرو ونې

غوټې نيولې د انگور تاكونو

او ورکوي خوشبويي

زما محبوبې راپاخه ای زما بنایسته محبوبې

ما سره لاره شه

۱۴ ای کوترې زما چې ته پتېرې د گتونو په چاودونو

او د گرنګ په چاودونو کې ته

پرېرډه چې وگورمه مخ ستا

پرېرډه چې واورمه اواز ستا

خکه چې خوږ دی ستا اواز

او بڼکلی دی مخ ستا

معشوقه

۱۵ گیدران ونیسه زمونږ دپاره

واړه گیدران چې خرابوي زمونږ تاکونه

خکه غوتې نیولې زمونږ تاکونو

۱۶ جانان زما او زه د جانان یم

د لاله گلونو منځ کې خوند اخلي هغه

①۷ ترڅو رارسي سهار او ورکيزي تياره

ما نه لار شه زما جانانه لکه غرڅه په شان

يا د هوسۍ د بچي په شان په سختو غرونو باندي

① د شپې چې زه ومه پرته خپل کت کې

ما کولو ارمان د هغه چا سره چې مينه لرم

ما کاوه د هغه ارمان خو هغه رانغی

② زه به پاڅېرم اوس او وبه گرځم په ټول بڼار کې

په کوڅو او په چوکونو کې

وبه گرځم د هغه چا پسې چې کوم ورسره مينه

وگرځېدم زه په هغه پسې خو پيدا مې نه کړ

③ څوکيدارانو وليدلم زه

کله هغوی چې گړخېدل په ښار کې

ما پوښتنه وکړه چې تاسو لیدلی هغه کس

چې لرم ورسره مینه؟

④ څنگه چې لېرې شوم هغوی نه

ما هغه کس پیدا کړ چې مینه لرم ورسره

هغه مې کلک ونيوه او ما پرېښوده چې لاړ شي

وروسته مې هغه راوستلو د خپلې مور کور ته

هغې کوټې ته چې مې مور وم زېږولی په کې

⑤ ای د اورشلیم پېغلو تاسو قسم وخورئ

په غرخو او ځنگلي هوسیو باندې

تر هغې چې وخت سم نه وي مینه مه راوینبوی

درېم غزل: د عشق خوند

⑥ هغه څه شی دی چې راروان دی له بیابان نه

اوچتیري دوره لکه ستنې د لوگي په شان

چې راروان دی د مرد عطرو او قیمتي خوشبویۍ سره

د هغو ټولو خوشبویۍ سره چې سوداگر یې راوړي

⑦ گوری دا دی روان تخت د سلیمان

چې بدرگه کیري د شپېتو قوي کسانو سره

د اسراییلو د قوي عسکرو سره

⑧ هغوی سمبال دي ټول په تورو باندي

او دي ماهر په جنگ کې

د هر یو سره ده توره او تیار دي

چې دي تیار د شپې حملې دپاره

⑨ دی جوړ کړی روان تخت سلیمان پاچا

د خپل ځان دپاره د لبنان له لرگو

⑩ د هغه پایې یې وپوښلې په سپینو زرو باندې

شا یې له سرو زرو څخه

او چوکۍ یې د بانجانې پوښ څخه

د نننۍ برخه یې سینگار شوې وه په مینه

د اورشلیم د پېغلو له خوا

⑪ بیرون راوځی ای د صهیون پېغلو!

او وگورئ سلیمان پاچا ته

هغه تاج چې مور یې ایښی ؤ په سر ورته

د هغه د واده په ورځ

د هغه د خوشحالی په ورځ

① ای زما محبوبې خومره ښکلې یې ته

خومره ښکلې یې ته

سترگې دې دې لکه کوترو په شان

ښکاري ستا د ټیکري تر شا

ستا وینبتان وهي خپې لکه رمه د وزو

چې راکوزیري د جلعاد د غره نه

② ستا غاښونه دي سپینو مپرو په شان

چې وړی ترې لپرې شوې او وینخل شوې وي

هر یو غاښ دې دی جوړه د بل یو غاښ سره

یو یې هم نه دی ورک

③ شونډې دې دي د سرې ټوټې په شان

خوله دې ده بڼكلې

ستا اننگي دي د سرو انارو په شان

چې بڼكاري ستا د ټيكرې شاته

٤ بڼكلې ده غاړه ستا داود د برج په شان

ستا غاړكې ده خړېدلې هلته

د جنگياليو د زرو سپرونو په شان

٥ ستا سينې دي د غرخه غبرگونې بچيو په شان

چې خړېږي د لاله گلانو منځ كې

٦ ترڅو رارسي سهار او وركيږي تياره

زه به ورشمه د مر غره ته

او د قيمتي خوشبويي غونډې ته

٧ ته بيخي بڼكلې يې زما محبوبې

نشته هېڅ عیب په تا کې

⑧ ما سره راشه ای زما ناوې د لبنان نه

ما سره راشه د لبنان د غره له څوکې

شه راکوزه د امانه د غره له څوکې

د سنیر یعنی د حرمون د غره له څوکې

چېرته چې دي د زمرو غارونه

او د پرانګانو غونډۍ

⑨ زما محبوبې زما ناوې ما نه دې وړی دی زړه

په یو نظر دې زما زړه وړی دی

او د غارګۍ یو غمی چې اچولې دې ده په خپله غاړه

⑩ څه خوندوره ده ستا مینه

ای زما محبوبې زما ناوې

خومره بڼه ده د شرابو نه ستا مينه

او د هرې بلې خوشبويي نه ستا عطر

①١ زما ناوې ستا د شونډو نه شات راخاخي

دي پراته شات او شيدي ستا د ژبې لاندې

داسې خوشبويي راځي ستا كاليو نه لکه سروې د
لبنان

①٢ ته زما باغچه يې ای زما محبوبې زما ناوې

خاصه چينه يې ته او پته شوې فواره يې ته

①٣ ستا نيالگي دي د انارو باغ په شان

د خوندورو مېوو نه ډک

او پرېمانه بوټي چې حاصل ورکوي

د نکريزو او خوشبويه عطرو په شان

①٤ تا کې شنه کيږي خوشبويه عطر او زعفران

دالچيني او هر ډول خوشبويه بوټي

لكه مر او عود او ټول ډېر خواږه عطرونه

١٥) ته چينه يې د باغ او د تازه اوبو شاه

ويالې چې رابهيږي د لبنان له غرونه

معشوقه

١٦) راوالوځه اې د شمال باده

او راشه اې د جنوب باده

راوالوځه زما په باغ باندي

او خپره كړه خوشبويي د هغه هرې خواته

خپل باغ ته راشه زما جانانه

او خوندوره مېوه د هغه وخوره

عاشق

① ای زما محبوبې ای زما ناوې

راغلم زه تا ته یعنی خپل باغ ته

راتولوم زه مر او عطر خپل

زه خورمه خپل شات د گبین سره

خښمه شراب او شیدې خپلې

د اورشلیم پېغلي

ای عاشقانو و خورئ او و خښئ

او شئ نشه مینه کې

خلورم غزل: د بېلتون رنځ او پوستون ته لېوالتیا

معشوقه

② زه وم ویده خو زړه مې و بېداره

اواز مې واورېده د خپل جانان

چې ټکوي دروازه او وايي

عاشق

زما مينې زما محبوبې ما پر پرده چې راننوخم

زما محبوبې ای زما کوترې ته چې کامله يې

لوند شوی سر زما په پرخه باندي

او د شپې پرخې مې لامده کړي دي وينبتان

معشوقه

③ ما خپل کالي وويستل

څنگه کولای شم چې بيا يې واغوندم؟

ومي وينځلې خپلې پنبې

څنگه کولای شم چې بيا يې کړم چټلې؟

④ هڅه وکړه زما جانان چې کړي خلاصه دروازه

نو لړزېده مې زړه هغه دپاره

⑤ زه راپاڅېدم چې کړم خلاصه دروازه

د خپل جانان دپاره

زما د لاسونو نه په څڅېدو شول مر

زما له گوتو څڅېدل بېکلي مر

کله چې ما رابنکلو د دروازي قلفک

⑥ ما دروازه خلاصه کړه خپل جانان ته

خو هغه تللی ؤ

ډېر مې غوښته چې اواز د هغه واوړم

هغه مې ولټاوه خو پيدا مې نه کړ

ما ورته وکړ اواز خو هغه رانه کړ ځواب

⑦ څوکيداران چې گرځېدل په بناړ کې

زه يې پيدا كړم

هغوى زه وو هلم او زخمي يې كړمه

زما نه يې لېرې كړ پورنى خوكيدارانو

چې ساتنه يې د بنار د دېوالو كوله

۸ ای د اورشلیم پېغلو ما سره وكړئ قسم

كه مو پيدا كړلو جانان زما

نو ورته ووايئ چې

زه ستا په مينه كې ناروغه يم

د اورشلیم پېغلي

۹ ای په ټولو بنځو كې بنكلې بنځې

ولې د نورو نه بهتر دى جانان ستا

ستا جانان څه برتري لري له نورو څخه

چې مونږ ته د هغه په سر قسم راکوي؟

معشوقه

⑩ زما جانان دی ښکلی او صحتمند دی

او دی ډېر غوره هغه د زرگونو خلکو څخه

⑪ د هغه مخ ځلېږي سوچه سرو زرو په شان

وینبتان یې دي ول په ول

او دي تور لکه کارغه په شان

⑫ د هغه سترگې دي لکه کوترو په شان

چې وي ناستې د ويالو په غاړه

داسې سپینې لکه شیدو په شان

چې وي ناستې د ډنډ په غاړه

⑬ انګي دي د هغه خوشبویه د هغه باغ په شان

چې وي ډک د خوشبويه بوټو څخه

توليدوي هغه خوشبويه عطر

د هغه شونډې دي د لاله گلونو په شان

چې ترې څاڅي عطر د مر

د هغه مټې دي د سرو زرو ميلو په شان (۱۴)

چې سينگار شوي په جواهرو باندې

بدن يې بنوی دی د فيل غابونو په شان

چې سينگار شوي په لاجوردو باندې

د هغه پنبې دي د مرمرو د ستنو په شان (۱۵)

چې لگېدلې د سرو زرو په پايو کې

د هغه شکل دی لبنان د غرونو

او د سبر د لوړو ونو په شان

١٦ ډپر خواږه دي بڼکلول د هغه

په هر لحاظ دی زړه رابڼکونکی هغه

نو ای د اورشلیم پېغلو

زما جانان دی هغه او دی ملگری زما

د اورشلیم پېغلي

١ ای په ټولو پېغلو کې بڼکلې پېغلي

جانان دي چپرته تللی؟

په کومه لاره تللی؟

چې لار شو تا سره او ولټوو هغه

معشوقه

٢ زما جانان راغلی ما ته یعنی خپل باغ ته

هغه حای ته چې شنه کيږي د عطرو بوټي

چې وڅروي خپله رمه په باغ کې

او ترې راټول کړي د لاله گلونه

③ جانان زما او زه د جانان يم

څروي هغه خپله رمه د لاله گلانو منځ کې

پنځم غزل: د عاشق او معشوقې صفت يو او بل ته

عاشق

④ ته يې بڼکلې لکه ترصه د بڼار په شان

او يې بڼکلې د اورشليم په شان

داسې شانداره يې ته چې وي

لښکر د بيرغونو سره

⑤ سترگې دې واړوه له ما نه

لېونې کړې يمه ستا سترگو

ستا وينبتان وهي خپې لکه رمه د تورو وزو

چې راکوزیږي د جلعاد د غره نه

ستا غاښونه دي د سپینو مېږو په شان ⑥

چې وينخل شوي وي تازه

هر يو غاښ دې دی جوړه د بل يو غاښ سره

يو يې هم نه دی ورک

ستا انگي دي د سرو انارو په شان ⑦

چې ښکاري ستا د ټيکري لاندې نه

په شپټو ملکو او اتيا وينخو کې ⑧

او بې شمېره پېغلو کې

زه خوبنوم خپله کوتره چې کامله او بې مثاله ده ⑨

چې ډېره خوبنه ده د خپلې مور سره

په هغه چا ده گرانه چې زېږولې يې ده

کله چې پېغلې ويني هغه نو مبارکه يې گڼي

ملکې او وينځې هم کوي ستاينه د هغې او وايي

⑩ هغه څوک ده چې ځليږي په شان لکه د سهار رڼا

لکه سپوږمۍ په شان ښکلې او د لمر په شان ځليږي

ده شانداره هغه داسې چې وي لښکر د بيرغونو سره؟

معشوقه

⑪ زه د چارمغزو باغ ته لارمه

چې ووينم نوي شنه بوټي په دره کې

او ووينم ايا انگورو دي نيولې غوټې

چې انارو دي نيولي گلان او که نه

⑫ زه له هيچانه رپدلم

لکه سپره چې یمه شاهي گاډی کې

د اورشلیم پېغلي

بېرته راشه او راشه بېرته ای د شولم د کلي پېغلي ۱۳

بېرته راشه او راشه بېرته چې مونږ دې وگورو بیا

معشوقه

ولې گورئ ما ته د شولم پېغلي ته

چې کرم گډا د نورو خلکو سره؟

عاشق

ای د شهزاده لوري! ۱

خومره بنکلي بنکاري پښې دې په خپليو کې

ستا گرد ورنونه دي جواهراتو په شان

چې وي جوړ کړي يو ماهر کسبگر

٢ ستا د نامه غوتی ده شرابو جام په شان

تل ډک دی د شرابو څخه

ستا خپټه ده لکه د غنمو د ډپری په شان

چې خنډه یې ده د لاله گلونو په شان

٣ ستا سینی دي لکه

د غرڅه غبرگونو بچیو په شان

٤ ستا غاړه ده لکه د عاج د منارې په شان

او ځلېدونکې دي ستا سترگې د حشبون د ډنډونو په
شان

هغه ډنډونه چې نژدې دي دروازې ته د بیت ربیم

پوزه دې جگه ده لکه برج د لبنان

چې دمشق ته مخامخ دی

٥ سر دې لوړ دی د کرمل د غره په شان

ستا وينبتان دي د شاهانه پردې په شان

پاچاهان هم دي اسيران ستا د وينتو په تارونو كې

۶) ای زما محبوبې خومره بڼكلې او په زړه پورې يې ته

خومره يې ډكه له خوشحاليو څخه

۷) قد دې دی لكه د خرما ونې په شان

ستا سينې دي لكه غونچې د مېوې

۸) ما ويل چې زه به خپرم د خرما ونې ته

او لاس به وهمه په مېوه د هغې

ستا سينې دې وي د انگورو د غونچو په شان

او خوشبويي دې د خولې وي لكه مېو په شان

۹) دي بڼكلول دې خوندور د بنو شرابو په شان

معشوقه

پرېرډه جاري شي دا شراب زما د جانان خواته

چې وبهيري په شونډو او غاښو د هغه

١٠ زه د جانان يم

او هغه ما غواړي

١١ زما جانانه رايه چې لار شو د ښار نه بهر

او تېره کړو شپه د نکريزو د بوټو لاندې

١٢ رايه چې پاڅپرو سهار وختي او لار شو انگورو باغ ته

چې وگورو غوټی نیولې دي تاكونو که نه

او گلان نیولي دي تاكونو که نه

او چې انارو گلان کړي که نه

هلته به وښاييم تا ته زه خپله مينه

١٣ ورکوي هلته مړه غونې بوټي خوشبويي خپله

او ټولې بڼې مېوې دي زمونږ دروازي سره

ای زما جانانه ما ساتلي تا ته

زاره او نوي خوندور شيان

① کاشکې ته وای زما ورور

چې مې مور ورته تی ورکړی وای

چې مې لیدلې ته بیرون له کور نه

ما بڼکلولي به ته او چا به نه رټلم

② بیا به بېولي ما د خپلې مور کور ته

هلته به زما مور را زده کول ما ته

ما درکول به تا ته خوندور شراب

او خپلو انارو خوږ شربت

③ د هغه چپ لاس دی زما د سر لاندې

او په بني لاس هغه ما غبر کې نيسي

④ ای د اورشلیم پښو تاسو قسم و خورئ

تر هغې چې وخت سم نه وي مينه مه راوینوئ

شپږم غزل: د تلپاتې مينې خرگندول

د اورشلیم پښو

⑤ دا ده څوک چې ده راروانه له بيابان

چې يې کړې ده تکیه په اوږې د خپل جانان؟

معشوقه

ما راوینس کړې ته منو د ونې لاندې

چېرته چې مور دې ډېر تکلیف سره زېږولې وې ته

چېرته چې ته هغې راوړې يې دې دنيا ته

⑥ ولگوه زما مينه په خپل زړه باندې لکه د مهر په شان

په خپل لاس باندې لکه بازوبند په شان

ځکه چې مینه زوروره ده لکه د مرگ په شان

داسې قوي دی غیرت لکه د مرگ په شان

هغه سوځي لکه لمبو په شان

او سوځي لکه سخت اور په شان

ډېرې اوبه د مینې اور مړ کولی نه شي ⑦

او نه یې وړلی شي سیندونه

که څوک وغواړي چې مینه واخلي

په خپلې ټولې شتمنۍ باندې

هغه به سپک شي په پوره توگه

د پېغلې ورونه

مونږ کوچنی خور لرو ⑧

چې غټې شوې يې لا نه دي سينې

که څوک راشي او هغه وغواړي زمونږ نه

نو مونږ به څه کوو؟

⑨ که هغه پېغله وي لکه دېوال په شان

نو مونږ به جوړ کړو ورته ځلی د سپينو زرو

که هغه وي دروازه

نو هغه به بنده کړو د سبر په تختو باندي

معشوقه

⑩ زه وم لکه دېوال په شان

خو اوس داسې غټې دي سينې مې

لکه د برجونو په شان

کله چې گوري زما جانان ما ته

نو خوشحالېږي هغه زما په کتلو باندې

۱۱) په بل هامون کې ؤ د سليمان د انگورو باغ

بزگرانو ته يې ورکړی ؤ په اجاره باندې

ورکولې د مېوو بدل کې به هر يو

ورته زر ټوټې د سپينو زرو

۱۲) زما د انگورو باغ دی يوازې زما چې ورکوم يې چا ته

اړتيا نشته سليمان ته چې ورکړي زر ټوټې د سپينو

زرو

خو دوه سوه ټوټې دي هغه چا دپاره

څوک چې پام کوي تاکنونو باندې

عاشق

۱۳) ای زما محبوبې ته چې اوسېږې باغ کې

دوستان زما په انتظار دي چې اواز دې واوري

خو يوازي زه غواړم چې اواز دې واورم

معشوقه

١٤ زما جانانه زر په منډه راشه

د غرخه او هوسۍ د بچي په شان

خوشبويه غرونو باندي